a qbus nõ ꝯtẽti equos boues
theſaurũ ⁊ alia bona mona/
b ſterioꝝ ⁊ bñficioꝝ vacãtiũ il
licite occupãt:q̃ eſſent futurꝭ
c ſucceſſorib⁹ reſeruãda. Qui
dã militibus ⁊ alijs potenti/
bus dignitatũ ſuarũ reddi/
tus ⁊ ꝓuentus vendunt ad
e tẽpus: vt ꝑ ĩpos exempti vi/
f cini fortius opprimant̃. Nõ
g nulli etiã indebite monaſte/
h ria dirimunt. Alij domos et
hoſpitalia ⁊ alia bona mõa/
ſteriorũ mobilia et ĩmobilia
i freq̃nt̃ occupãt ⁊ detinẽt oc/
k cupata. ¶ Pluries q̃z ſine
cã iuſta ĩpediũt ne exẽpti lo/
l ca ſua valeãt repare. Quidã
m etiã ſtatuta faciunt ꝑ q̃ dero
n o gat̃ ꝑuilegijs exẽptoꝝ: ⁊ ge/
neralit̃ quã plures ꝑlati reli
gioſis ꝑſertim exemptꝭ ⁊ pri/
uilegiatꝭ ĩ pſonis ⁊ reb⁹ ſuis
ac iurib⁹ ſpũalib⁹ ⁊ tꝑalib⁹
graues ĩferũt ꝯ iuſticiã eoꝝ
p ꝑuilegia iniurias ⁊ iacturas.
¶ Uerũ q꞉ vna ẽ regulariũ
ſeculariũ ꝑlatoꝝ ⁊ ſubditoꝝ
exemptorũ ⁊ nõ exẽptoꝝ vni
uerſalis eccl'ia: extra quã nul
q lus oĩno ſaluat̃: quorũ oĩm
r vnꝰ ẽ dñs: vna fides ⁊ vnuꝫ
s baptiſma. decet vt oẽs q̃ eiuſ
t dẽ ſunt corpis vni⁹ etiã ſint
volũtatꝭ: ⁊ ſicut fratres ad in
uicem vinculo charitatꝭ ſint
aſtricti. Decet igit̃ vt ⁊ ꝑlati
et alij tã exempti q̃ꝫ nõ exem
v pti ſuis iuribus ſint cõtẽti: ⁊
alter in alteri⁹ iniuriã nõ ꝓ/
ſiliat ſeu iacturã. ¶ Uniuer
ſis itaq̃ꝫ prelatis eccleſiaruꝫ
ꝑſentis ſanctionis edicto di/
ſtricte ꝑcipiendo mandam⁹
quatenus ipſi a ꝑdictis gra/
uaminibus oĩno ceſſantes ⁊
ceſſare ſuos ſubditos facien/
tes: viros religioſos exem/
ptos priuilegiatos ⁊ non ex
emptos: mẽdicãtes ⁊ nõ mẽ/
dicãtes charitatiue tractẽt ⁊
foueãt ⁊ ſua iura ⁊ ꝑuilegia
x inuiolabiliter eis ſeruent.
¶ Et qm̃ plus ſolet timeri
y ꝙ ſpãliter q̃ꝫ ꝙ generaliter ĩ
hibetur: eiſdẽ prelatis diſtri
ctiſſime inhibem⁹: vt abba/
tes ꝑores ⁊ alios religioſos
ne ad ſua generalia ⁊ ꝓuin/
z cialia vadãt capitula: impe/
dire quomodolibet non ꝑſu/
mant. De priuilegijs et exceſ
ſibus priuilegiatorum.

¶ Clemẽs. v. in cõci. vienẽſi.
Ponit ſex caſus in quibus
religioſos excõmunicat ⁊ ab
ſolutionem pape reſeruat: et
priuilegijs et exemptionib⁹
non obſtantibus eos per or
dinarios locorum denuncia
ri ꝑcipit. Secũdo ibi: Qui/
bus. ponit ſeptem culpas re
ligioſorũ a quibus eos pre/
cipit abſtinere ſub certis pe/
nis: quas eis imponi iubet:
et quas prelatis ipſoꝝ impo
nit ſi nõ ſatiſfecerint. Tertio
ibi: Sane. ponit moderatio
nẽ circa duos primos caſus
hoc dicit Jo. an. ca. I

Religioſi qui cleri/
cis aut laicis ſa/
cramentum vncti
onis extreme vel
b euchariſtie miniſtrare matri
c moniaue ſolenniçare non ha

neficijs dioc. ſue veniẽt exempta: ſecus ſi diceret̃ de bñ
ficijs ſibi ſubiectis: ⁊ eſt ſile qd̃ ſcripſi de reſcrip. abba
tẽ. vbi ptꝫ rñſio ad decre. graue. de offi. or. q̃ inducit̃ ad
ꝯriũ. a ¶ Quib⁹. xxiij. b ¶ Jllicite. illa em̃ q̃ ad
fruct⁹ nõ ꝑtinẽt vſurpare nõ debẽt. de elec. generali. §.
vlti. li. vj. ⁊ con/
cor. ſ. ea. cõpil.
de deci. c. ij.
c ¶ Reſeruã/
de. de offi. ordi.
ꝑſenti. li. vj.
d ¶ Quidam.
xxiij. e ¶ De
ꝑ ipſos. hoc alſ
licituꝫ ex animo
fit illicitũ: ſuper
quo vide qd̃ no.
de re. iu. locuple
tari. lib. vj. xj. q.
iij. ſi quis vero.
⁊ eſt ſimile huic
de deci. in aliqui
b⁹. de iude. c. pe.
⁊ quod ſcripſi. ſ
ſen. excõ. quãte.
f ¶ Nonnulli.
xxv. g ¶ Jn
debite. ergo ſec⁹
ſi ex cã iuſta. vij.
q. j. ⁊ temporis.
xvj. q. vlti. ſi qs
vult. de cõſe. diſ.
j. tribus.
h ¶ Alij. xxvj.
i ¶ Occupant.
dicẽdo ſibi ius
ꝑ violẽtiã cadũt
a iure ſuo ſi qd̃
habeãt. C. vnde
vi. ſi qs in tantã.
xvj. q. vj. placu/
it. de ꝑben. cum
qui. li. vj.
k ¶ Pluries.
Eph. 4. xxvij.
l ¶ Repara/
re. qd̃ tamen iu/
deis ꝑmitit̃ de
ſuis ſynagogis
iuxta primũ ſta
tũ de iudeis cõ/
ſuluit.
m ¶ Quidam.
xxviij.
n ¶ Priuile/
gijs. ſ nõ poſſũt
xxvj. q. ij. c. j. ⁊. ij
imo nec ipm̃ ꝑn
cipẽ decet ſ face
re. de reg. iur. de
cet. cũ ſuis cõcor. li. vj. o ¶ Et generaliter. xxix. ge/
nerale. p ¶ Priuilegia. decurtanda erant ipſis eo/
rum priuilegia. de priuile. dilecti. q ¶ Saluat̃. de
ſum. tri. c. j. §. vna. r ¶ Unus eſt. ad Epheſios. iiij.
habet̃ de hac triplici vnitate. ⁊. ſ. ea. cõpil. de ſum. tri.
q. j. §. ad hoc. ⁊. ſ. de ſnĩa excõ. c. j. ad idẽ. xxiij. q. j. lo/
quitur. s ¶ Decet. inſpicimus qd̃ deceat: qd̃ ꝓprie

reſpicit honeſtatẽ. de vo. magne. de elec. cũ non deceat.
li. vj. t ¶ Corporis. myſtici qd̃ eſt collectio fideliuꝫ:
de cõſe. di. j. eccleſia. cui⁹ caput ex xp̃s. de ſacra vnc. c.
vno. ver. ſed vbi. v ¶ Cõtenti. ſ. eo. ti. accedẽtibus.
x ¶ Et qm̃. xxx. y ¶ Jnhibet̃. xxiij. di. q̃ꝫ q̃ꝫ. ſ he/
re. ſi aduerſus.
z ¶ Capitula.
concor. xxiij. q.
iiij. ſicut. circa ſi.
Religi/
oſi q.
¶ No
ta ꝑ ſ
principiũ hãc cõ
ſtitutiõeꝫ cũ ſuiſ
penis ita locum
hr̃e in religioſis
qd̃ ſeculares cle/
ricos nõ icludit.
Anẜo icludat re
ligioſos ꝑfectos
eccleſijs parochi
alib⁹ quo ad nõ
ſuos parochia/
nos dubitat̃: et
vide qd̃ dixi. ſ.
ea. cõpila. de de/
ci. c. j. in. j. glo.
a ¶ Unctio/
nis. ſ hoc ſacro.
xcv. di. §. ſꝫ illd̃.
⁊. c. ſeq. de ſacra
vnctione. c. vno.
in prin. de verb.
ſig. queſiuit. de
pe. ⁊ remiſ. ꝙ in
te. ⁊ dic vt ibi.
b ¶ Euchari Euch
ſtie. dr̃ ab eu qd̃ ſtia
eſt bonũ: ⁊ cha/
ris qd̃ eſt gr̃a q̃
ſi vna bona gr̃a
de hac ſatis. ſ.
ea. cõpil. de reli.
⁊ vene. ſã. c. vno.
c ¶ Solẽniza
re: Jd eſt ſolen/
niter bñdicere. ſ
hac bñdictione
habet̃. xxx. q. v.
c. j. et. iiij. di. ca.
ſequẽ. xxiij. di. c.
vl. de ſpon. cõſul
tationi. de ſecũ.
nup. c. j. ⁊. iij.
d ¶ Nõ habi Que
ta. Sed nũquid nota
credet religioſos
parochiano dicẽ
ti ſe habere talẽ
licẽtiã: videt̃ ꝙ ſic: ꝑ id qd̃ no. de pe. di. vj. placuit. q꞉
nõ eſt ꝑſumẽdus immemor ſue ſalutis. j. q. vij. ſancimus
de homi. ſignificaſti. ij. ſꝫ ꝯ: q꞉ videm⁹ in ſacramẽto or
dinis cũ dat̃ a nõ ſuo epõ: qd̃ ibi requirit̃ plena fides
de licentia ⁊ quãdoq̃ꝫ de cauſa: de tẽpori. ordi. c. j. ⁊. ij.
li. vj. cum ſi. Jtem iſta eſt quedam abſolutio facta per
parochialẽ ꝑſbyterũ ſuꝑ qua non credit̃ ei qui ſe dicit

bita ſup his parochialis pre
ſbyteri licētiā ſpāli aut q̄ ex
cōmunicatos a canone p̄ter
q̄ in caſib⁹ a iure exp̄ſſis vel
p priuilegia ſedis apo. cōceſ
ſa eiſdez vel a ſentētijs p ſta
tuta p̄uincialia aut ſynoda
lia p̄mulgatis ſeu vt verbis
eorū vtamur a pena et culpa
abſoluere quēq̄ p̄ſūpſerint:
excōicatiōis incurrāt ſnīam
ip̄o facto p ſedē apoſtolicam
dūtaxat abſoluendi: q̄s etiā
locorū ordinarij poſtq̄ de h̄
eis cōſtiterit excōmunicatos
faciant publice nunciari do
nec de abſolutione ipſorum
eis fuerit facta fides: nullo
religioſis eiſdem ſuper hoc
exemptionis vel alio priuile
gio ſuffragāte. Quibus
etiam in virtute ſancte obe
dientie et ſub interminatio
ne maledictionis eterne di
ſtrictius inhibem⁹: ne in ſer
monibus ſuis eccleſiarū pre
latis detrahant aut etiam re
trahant laicos ab eccleſiarū
ſuarū frequētia vel acceſſu:
ſeu indulgentias p̄nunciēt
indiſcretas: neue cū cōfectio
nibus teſtamētorum intereunt
a reſtitutionibus debit: aut
legat matricib⁹ eccl'ijs faciē
dis retrahant teſtatores: nec
legata vl' debita aut male ab

abſolutū. de offi. ordi. ex p̄te. de ſen. excō. ſicut idem ſi dicat delegatio. de offi. deleg. cū in iure. ſ; poſſet ad p̄imū rūderi illud ſpāle: q: ſacramentū ordinis non dat̄ p̄pter recipientē tm̄ imo p̄pter alios: ⁊ iō dicit̄ ſacramentū dignitatis. j. q. j. §. ſi ergo. ⁊ §. ecce. ſi clericus. facit qd no. d cō ſug. ſeruo. c. j. in glo. ij. ſed iſta ſacramēta recipit q̄s p̄pter ſeip̄m. Ad ſcōm alle. reſpondet̄ qd illa vera in foro p̄tē tioſo: ſecus in penitētiali: vt dixi in p̄dicta decre. ſicut ſup. j. glo.

a Parochia lis. p h̄ quo ad ſcholares mercēnarios ⁊ his ſimiles itelligo p̄ſbyterū in cuius parochia ihabitāt. facit qd no. de peni. diſt. vj. placuit. de h̄ ſcripſi. de peni. ⁊ re. omnis. ſup v̄bo ſacerdote. ⁊ Hoſti. tractauit i ſūma de paro. §. pe. ver. ſi q̄s intelligat̄ parochian⁹. ⁊ de pe. ⁊ re. §. cui cōfitendū. ad finē. b Preſbyteri. puto licentiā parochialis ſufficere qui adhuc p̄ſbyter non eſt: puto q: eſt infra annū vel diſpēſatū eſt cū ipſo ſm formā decre. cū de elec. li. vj. vel eſt parochialis collegiata. e. ti. ſtatutū. facit. de elec. ſuffraganeis. de trāſla. c. j. ⁊ qd ibi no. videt̄ etiā ſufficere licētia vicarij gerētis curā p modū p̄di. dec. cū ex eo. facit infra de pe. cupientes. puto etiā poſt factū a penis excuſari illū q̄ hoc facit de auctoritate dioceſani. facit de pe. ⁊ re. c. ij. in fi. li. vj. nā dioceſis eſt parochia ep̄i: de dona. ap̄lice in prin. et ep̄s p̄ſbyter. xcv. di. olim. d pecu. cleri. c. ij. ⁊ facit q̄ ſcripſi de pe. ⁊ remiſ. oīs ſup verbo p̄prio. ⁊ hoc eo fortius q̄n vacat parochialis eccl'ia. ſ; q̄n non vacat ante factū cōſulas abſtineri ⁊ ex licētia ep̄i vel archip̄ſbyteri ciuitatē. hoc non fieri licet ab illis recipi poſſint vt ſcripſi d offi. archip̄ſbyteri. c. iij. ⁊ ē ſil'e de iureiu. verū. ⁊ qd dixi de iudeis. ſignificauit. d re iudi. inter. ſup. iij. glo. c Spāli. Hic etiā ē dubiū an hec ſpecialitas reſpiciat ſolū exp̄ſſionē ſacramētorū: an etiā req̄rat exp̄ſſionē p̄ſonarum: qd ē dicere an ſit ſatis q̄ p̄ſbyter licentiat religioſū vel parochianos ſuos poſſit inungere et eis euchariſtiā p̄bere: an req̄rat̄ parochianorum exp̄ſſio q̄b⁹ hec ſūt p̄bēda. Itē an ſufficiat generalis licētia data parochiano q̄ poſſit illa recipe a q̄ vult religioſo an vero tali religioſo vel parochiano d tali religioſo ſpālis licētia req̄rat̄. vt bn̄ ſatiſfiat huic lr̄e. cōſulo q̄ de p̄ſonis ⁊ de cōferēte ⁊ recipiēte ⁊ de ſacramētis fiat ſpecificatio: ad h̄ de ſen. excō. cōſtitutionē. li. vj. ⁊ d do. et cōtu. c. ij. cū cōcor. ſ. ea. cōpil. de vi. ⁊ hone. clericorum. c. j. ⁊. de ſen. excō. grauis in fi. Crederē tn̄ q̄ ex quo de ſacramēto fit ſpecificatio: l; nō exp̄imat̄ nomē parochiani: cum dat̄ licentia religioſo: vel nomen religioſi cum dat̄ licentia parochiano euitet̄ pena: facit de temp. or. c. j. de officio vicarij. c. vi. li. vj. Et no q̄ hic de penitentia non dicit̄ que etiam de licentia ſacerdotis p̄prij re

Queſtio

Nota

cipi nō poſſit a p̄ſbytero nō habente curā: de hoc de peni. ⁊ remiſ. oīs. ⁊ tn̄ dato q̄ reciperet̄ nō eſt locus huic pene: ſicut etiā nō habet locū pena in ſacramento bapt[i]ſmi. cum illud hic nō exprimatur. Johan. an.

a A canone. quocunq̄ etiam a quo epiſcopus vel ſacerdos poſſet abſoluere. d ſen. excom. nuper. et videt̄ idē d ſententia hominis de qua forte. ideo non expreſſit: q: ab illa abſolute qui excōmunicauit vel eius ſuperior. d offi. ordi. paſtoralis. ſ; cōtrarium puto: vt in caſu illo nō expreſſo non ſit locus pene. d elec. ſtatutum. cū cōcor. li. vj. ⁊ ad h̄ ⁊. eo. ti. ibi a ſententijs per ſtatuta ⁊c̄.

e Expreſſis. de ſentē. excom. monachi. ⁊ c. cū illorum.

f Conceſſis. habent multi religioſi priuilegiū ab apoſtolica ſede ſup abſolutionibus diuerſorū caſuū. g A ſentētijs puto q̄ oēm ſententiā includat excōmunicationis ſuſpenſionis vel interdicti cuius neceſſaria ſit abſolutio. h Prouincialia. aut ſynodalia. de vtriſq̄: de accuſa. ſicut olim. cū cōcor. i Vtamur. cōcor. de here. accuſatus. §. ille quoq̄. li. vj. j. de pe. ⁊ remiſ. c. ij. et vide qd ibi dicā. k Quēq̄. etiā religioſum vel conſocium: nihil eīm excipit qui dicit quācunq̄. de ma. et obe. ſolite in fi. l Incurrāt. q̄d de recipientib⁹ abſolutiones vel ſacramenta p̄dicta: an ex tali participio ſint dānati. vel qd dixi de ſen. excō. contingit. j. m Abſoluēdi. niſi in mortis articulo. ſ. ea. cōpil. d here. c. j. ⁊. ij. ⁊. de pe. c. j. n Nūciari. ſic. ſ. ea. cō. de cenſi. c. fi. ⁊. ti. j. ⁊. ij. in fi. o Suffragante. quia ſcz penam incurrāt ⁊ denuncient̄ vt dictū eſt. priuilegia eīm ſup his cōceſſa tollere nō intendit: vt. ſ. patet concor. q̄ dixi. ſ. ea. cōpil. de deci. c. j. in fi. p Detrahant. vj. q. j. deteriores. dicit Hiero. ad Ruſticū: Non eſt humilitatis mee atq̄ mēſure de miniſtris eccleſiarum ſiniſtrum quippiā dicere: habeāt illi ordinem ſuum et gradum. xvj. q. j. ſi clericatus. Tullius de inuectiuis contra Saluſtium in fi. Sepe eīm vidi grauius offendere animos auditorū eos qui aliena flagitia aperte dixere q̄ eos qui cōmiſere. Intelligo autem hanc litteram cum nominatim detrahunt vel per circūlocutionē que vicē habeat p̄prij nois al's in genere bene liceret p̄dicatori tāgere vitia p̄latorū. Vn̄ dn̄s dixit: Sup cathedrā Moyſi ſederūt ſcribe ⁊c̄. Mat. xxiij. j. q. j. omnia. licet ergo in genere qd nō in ſpecie. de offi. or. ſi ſacerdos. caueāt tamen vt etiam in generali locutione linguam refrenent: quia qui conſiderate loquit̄ ſentiet mala. v. q. v. §. ſed aliud. xliij. di. ſit rector.
q Acceſſu. facit de paro. c. ij. r Indiſcretas. ſcz nō cōceſſas: ⁊ de his. ⁊. de pe. ⁊ re. c. ij. s Matricib⁹. cathedralib⁹ vel alijs. de verbo. ſig. venerabili.

Tulli⁹

lata incerta ſibi aut aliꝗs ſin/
gularib⁹ ſui ordinis fratrib⁹
a vel cōuētib⁹ ī alioꝝ p̄iudiciū
fieri ſeu erogari ꝓcurēt: nec
b etiā in caſib⁹ ſedi apo. aut lo
c coꝝ ordīarijs reſuat̄ queq̄
d abſoluere: aut pſonas eccleſi
e aſticas preſertim corā iudici/
f b⁹ delegat̄ a nobis ſuā ꝯ eoſ
iuſticiam ꝓſequētes vexare
g īdebite: aut ad loca plura et
h p̄ſertim multū remota cōueni
re p̄ſumant. Siq̇ xo p̄miſſa
i vel aliqđ de p̄miſſis attenta/
re p̄ſūpſerint: p duos menſes
ſubiaceant penis illis: q̄ ſm
k coꝝ regulā vel ſtatuta ꝓ gra
uib⁹ criminib⁹ ſeu īcipis eis
l ꝯſueuerunt imponi: ſup qui/
m bus abſq̄ manifeſta neceſſi/
tate cū eis n̄ valeat diſpēſari.
Ceteꝝ p̄lati eoꝝ niſi q̄ de his
occaſiōe p̄miſſoꝝ exceſſuū
n ad eos quoquo mō puenerit
o eccl'ijs aut pſonis eccl'iaſticis
dānificat̄ vel leſis ſatiſfactio
p nem plenariā exhibuerint: in
fra menſem poſtq̄ ſup h̄ fue/
q r rint reḋſiti ſuſpēſiōis ſniam
vſq̄ ad ſatiſfactionē debitā
coip̄o incurrāt: nō obſtātib⁹
ī p̄miſſis ſtatutis aut q̇buſli/
bet p̄uilegijs q̇buſcūq̄ teno/
ris exiſtāt. Sane religio/
s ſis illis q̇bus eſt ab ap̄lica ſe

de conceſſū vt familiaribus
t ſuis domeſticis aut paupib⁹
in hoſpitalib⁹ ſuis degentib⁹
v ſacra poſſint eccl'iaſtica mini/
ſtrare: nullū ex p̄miſſis volu/
mus quo ad hoc p̄iudiciū ge
nerari. Idem in eodem.

Archiepi p loca exempta ꝓ/
uincie ſue faciant crucē ante
ſe deferri: ipſi etiam et dioce/
ſani ibi benedicūt. audiūt di
uina ꝛ illa celebrāt: ꝛ faciūt
celebrari: ꝑ hoc tamē exēptis
vel priuilegiatis in aliis nul
lum ſit preiudicium. hoc di
cit Jo. an. ca. II

ARchiepo p q̄nis loca
x exempta ſue ꝓuincie facien/
y ti tranſitū ad ea forſan decli/
z nanti: vt crucem añ ſe libere
a portare faciat: benedicat po/
pulo: diuina officia priuatim
vel publice ibidem audiat: et
b ea etiā in pontificalibus cele
c brēt: ꝛ faciat in ſua p̄ſentia ſi/
d ne pontificalib⁹ celebrari: q̊/
uis p̄uilegio contrario non
obſtante: ſacro approbāte cō
cilio p̄ſentis cōſtitutionis ſe/
rie duximus concedendum.
Simili modo cōcedimus
e epo vt in locis eiſdem ſue di/
oceſis poſſit populo bn̄dice/
re: audire diuina officia: et
f ea etiam celebrare: et in ſua

de p̄ſcrip. c. j. ꝛ c. ex trāſmiſſa. de trāſac. p̄terea. ij ꝓ. de ſen. ex. c. j. a In alioꝝ. ſcꝫ q̇bꝫ debent̄ vt q̇bꝫ lega/ re volebāt poſſet etiā itelligi de ipſis q̇bꝫ cōpetit diſpo/ ſitio male ablatoꝝ īcertoꝝ de q̇bꝫ p̄miſit: ꝛ tūc faceret p Hoſt. ī his q̄ ſcp̄ſi poſt eū de iudeis. cū ſit. de vſu. cū eu. al's videretur facere ꝯ Arch. in eo q̄đ legit̄. ꝛ no. de teſta. c. ij. li. vj. Sedi apoſto. hos colligi/ Guil. in reperto rio. ꝺ pe. ꝛ re. c Ordīarijs. de hoc no. de pe. ꝛ re. ſi ep̄s. li. vj. ꝛ p Hoſti. in ſū/ ma. de pe. §. cui cōfitendū in fi. ij colū. d Ab/ ſoluere. a pecca/ to vel culpa. De abſolutione enī ab excōicatione dixi in p̄ma pte. e Preſertim. hic duplex pun/ ctatio. Jo. an. f Delegatis. a nobis fa. de im mu. eccle. c. quo/ niam. li. vj. g Plura. de reſcrip. c. fi. h Remota. licꝫ eñ in hoc ſit ꝓuiſum p decre. nōnulli. de reſcp̄. ꝛ eo. ti. ſtatutū. li. vj. tamē q̄ñq̄ dant̄ eis cōſerua tores quib⁹ dat̄ ptās trahēdi vl/ tra duas dietas n̄ obſtātibꝫ ꝛc̄. i Vel aliqđ. no. ꝙ eq̄lis eſt pe na pro vno actu prohibito et pro plurib⁹ ſic. ꝓ. ti. j. c. j. §. ciuitas. et fa. ad no. vj. q. j. imitare. ꝛ ad id q̄đ ſcripſi in. q. gualte ri. k Grauibꝫ. decre. non ſolum in fi. de reg. li. vj. dicit pro grauiorib⁹. l Super quibus. penis. m Neceſſitate. puta infirmitate ſenectute vel his ſi mile. n Peruenerint. ergo vbi nil puenit nō eſt lo cus huic pene. o Eccleſiaſticis. laicus ḡ non ꝓui/ det. p Plenaria. ꝯcor. ꝺ. ea. cō. de here. c. ij. ver. a qua. intelligo aūt ꝙ fiat plenaria q̄ñ pceptū ad illam ſufficit: vt ꝓbat p̄cedens lr̄a. q Reqſiti. fa. ꝺ. ea. cō. de decl. c. j. ꝛ dic reqſiti ab his quoꝝ intereſt: vt ibi. r Suſpēſionis. declarari debuiſſet an ab officio an ab adminiſtratiōe: puto tñ ꝙ ꝺ ſuſpēſiōe ab officio loqt̄: ꝛ an icludat ſuſpēſiōeꝫ bn̄ficij: dicā ꝓ. ꝺ penis cupiētes. s Ap̄lica. Gn̄āle p̄uilegiū circa h̄: ſcꝫ totū orbē re/ ſpiciēs ſol⁹ papa cōcedit: ſpāle tñ q̊ ad ſuā dioc̄. ꝯcede ret ep̄s ex cā: q̄đ dic vt de reli. do. ꝯſtitut⁹. ꝺ re iudi. cū

iter. ſi. q̄đ dixi ꝺ altari viatico. ꝺ p̄ui. in his. t Domeſtic̄. ꝺ ver. ſig. c. vl. li. vj. v Miſtrare. ꝯcor. ꝺ. ea. cō. de reli. do. q2 ꝯtingit i fi. p quā q̄đ h̄ de p̄uile/ gio dr̄: videt̄ etiā ex ꝯſuetudine poſſe cōpetere: niſi di/ cas ꝙ illa decr̄. n̄ dicit valere ꝯſuetudinē ꝙ religioſi ta/ lia miſtrēt. ſꝫ dicit valere conſuetu/ dinē ꝙ ſacerdos hoſpitaliū vel ſa cerdotes parochi ales paupibꝫ ꝛ fa milie illa miſtrēt. poſſit ḡ p̄uilegiū h̄ caſu q̄đ nō pōt ꝯſuetudo. facit ꝺ pe. ꝛ re. ſi ep̄s in fi. vj. li. ARchiepo. Tria ſunt di Diuiſio cta q̄ patēt in ru bro. Scđm ibi: Simi mō. Tertiū ibi: Si tñ. Joh. an. x Exē/ pta. h̄ diſcernit̄ p ea q̄ habent̄. eo. ti. ſi papa li. vj. y Declināti. de p̄ſcp̄. cū ex of/ ficij. ꝛ h̄ iūge lit terā ſacro appro bante ꝯcilio pre/ ſentis ꝯſtōnis ſe rie duxim⁹ conce dendū. Jo. an. z Vt crucē. ꝺ hoc eo. ti. antiq̄. ꝛ vt li. pē. c. j. a Bn̄dicat. ſolēniter per illa vba: Sit nomen dn̄i bn̄dictum: ꝛ vide quod no. de ꝯſe. di. j. cū ad ce lebrādas. xxvj. q vj. miſtrare. xcv. diſt. ecce. et quod not. de priui. ab/ bates. li. vj. b Pōtificali bus. itelligo etiā cū pallio q̄đ eſt pōtificale archiepi: diebus tñ p̄miſſis q̊ no. de vſu pal. ad honorē. ꝛ intra eccl'iam. eo. ti. c. j. c Sine pōtificalibꝫ. ḡ ep̄s non poſſet ibi facere i pō tificalibus celebrari: q̄đ intelligo niſi eſſet dioceſanus cui h̄ cōpetit ſuo iure: vt ꝓ. dicā. fa. ꝓ Inno. hec lr̄a. d Celebrari. ponit hic duo vt diuerſa: vñ aliud ē ce lebrare. aliud q̄ſi auctorizando ſibi facere celebrari: ali ud ſimpliciter audire. In primo ꝛ ſcđo caſu. c. excōica tus irregularitatē incurrit: ꝛ ſic loquat̄ de cleri. excō. il lud i fi. In tertio nō. de hoc ſcripſi. ꝺ exceſ. p̄la. c. fi. e Eiſdē. ſcꝫ exempt̄ vel circa hoc priuilegiatis. f Etiam celebrare. in pontificalibꝫ. per illud quod dicit ſimili modo: ſcias q̄đ no. Inno. de vſu pal. c. fi. ꝙ ep̄i in dioceſibus alienis etiam ſi de licentia dioceſano rum celebrent non vtunt̄ pontificalibus: niſi ſup hoc ſint p̄uilegiati. alleg. de renun. ad ſupplicationem: ſed

a preſentia facere celebrari. ¶ Sic tñ ꝙ ꝑtextu conceſſionis hmõi in locis ipis exemptis vł circa hoc priuilegiatł b nullã aliã iuriſdictionẽ idem archiepus vł epus exerceat: nec perſonis exemptis vł priuilegiatis moleſtiam inferat vel grauamen: nullumqꝫ exẽptioni vel priuilegijs eorun c dem aliud preiudicium generet: nec ipis archiepo vel epiſcopo ius aliud quomodoli d bet acquiratur. De penis.

Clemẽs. v. in ꝯcil. Vienen.

Percutiẽs epm capiẽs banniẽs vel hoc mãdans vel ratificãs. ſociꝰ cõſiliarius fautor ⁊ defenſator cum ſuis poſterꝭ ciuitas in hoc delinqñs ⁊ eius officiales penis varijs per conſiliũ puniuntur. Secũdo ibi: Nec ſup hoc. excuſat rigorez dicens ꝙ grauiores pene deberent iponi. Tertio res ibi: Sane. repetit ius ãtiquũ de abſolutꝭ in mortꝭ articulo: qui ſanati reincidunt ſi nõ ſatiſfaciãt. Jo. an. ca. I

SI quis ſuadente e diabolo in hoc ſa f crilegij genꝰ pru g perit: ꝙ quemuis h põtificẽ iniurioſe vel temere i percuſſerit aut ceperit aut bã k niuerit vł hoc mãdauerit fie l ri: aut facta ab alijs rata habuerit vel ſociꝰ ĩ his fuerit faciẽtꝭ aut ꝯſiliũ in his dederit m n aut fauorẽ ſeu ſcientẽ defenſa/

Hoſt. ibi dicit ꝙ etiã in põtificalibꝰ ⁊ ſine licentia poterũt celebrare: ſicut ſeruat generalis ꝯſuetudo. ⁊ etiã ꝑdicare niſi ſpecialiter ꝓhibeantꝛ: remittẽs ad no. extra de her. cũ ex iniũcto. Iſta lrã videtꝛ facere ꝓ Hoſt. inquantũ in locis exemptis his vtitꝛ. In ꝯtriũ facit ꝓ Inno. inquantũ lrã dicit ꝙ archiepus ſibi celebrare facit ſine põtificalibus fortiter facit. Itẽ qꝛ hic dicit lrã vſum põtificaliũ cõpetere archiepo ĩtra ꝓuinciã: epo intra dioceſim: facit e. ti. abbates. et. c. vt apoſtolice. li. vj. poſſet tamẽ dictũ Hoſt. ꝓcedere qñ põtificalibꝰ vtitꝛ ſine iuriſdictionis exercitio vt miſſam celebrando ⁊ ꝑdicando. fa. eo. ti. c. vi. lib. vj. ⁊ qđ nota. vj. q. iij. c. j. ſed ob. ſ. ꝓxi. rñ. vt ꝑdixi. dici poſſet ꝙ archiepus non cõmittit epo vſum põtificaliũ extra ſuã dioceſim: ſed ſuo iure epus celebrãs vtitꝛ illo: qđ vt dixi approbat cõſuetudo: ſed ſi iuriſdictione vel officio vti vellet: puta ordinãdo degradãdo chriſmãdo vel ſimilia faciendo: tũc ſine licẽtia epi id nõ poterũt. ix. q. ij. per totũ. ſi tñ circa illa exercitiũ habẽt licẽtiã epi: puto ꝙ vti poterũt põtificalibꝰ: ⁊ in hoc differunt põtificalia a pallio: quo nõ vteretꝛ epus in aliena ꝓuincia: etiam de licentia illius ad quẽ ſpectat: niſi ſup hoc eẽt ꝑuilegiatus. de vſu pal. ex tuarũ. ſtrictior eſt etenim vſus pallij qꝫ pontificalium vt ibi patet. et. e. ti. ad honorez. ⁊. c. j. et. ij. a ¶ Celebrari. ſine pontificalibus vt. ſ. b ¶ Iuriſdictionẽ. fa. xviij. q. ij. luminoſo. de offi. ordi. cũ epus. li. vj. c ¶ Generet. ꝯcor. ſ. ea. cõpil. de foro compe. qꝫuis in fi. d ¶ Acquiratꝛ. concor. e. ti. qꝛ intentionis.

SI qs ſuadẽte. e ¶ Diabolo. Cõcor. xvij. q. iiij ſi qs ſuadente diabolo. ⁊ fac ad caſũ. e. q. ſi qs deinceps. ij. q. j. in primis. ver. de perſona ianuarij. C. de epi. et cle. ſi quis in hoc. f ¶ In hoc. ſũt enim diuerſa genera ſacrilegiorũ: de quibus. xvij. q. iiij. §. ſacrilegium. ⁊. c. ſe. ⁊ de hoc ⁊ de ipius varijs penis no. e. q. ſacrilegium. g ¶ Quẽuis pontificem. illos ergo qui renunciauerunt loco non ordini videtꝛ includere: de or. ab epo. c. j. ſꝫ tũc nõ erit locus pene de q̄ infra ꝟ. a feudis. ⁊ ꝟ. ipius. filij. Electos ꝟo nondũ cõſecratos qui põtifices: id eſt epi nõ ſũt: nõ videtꝛ includere. h ¶ Vel temere. ille igitꝛ q̄ ꝑcuteret ſe defendẽdo nõ ligabitꝛ his penis: facit e. ti. i qbuſdã. ⁊ qđ ibi no. ⁊ eo. titu. felicis in princi. lib. vj. i ¶ Banniuerit. cõcor. de iniurijs. olim. ⁊ nota ꝙ plus habet decre. felicis. e. ti. li. vj. qꝫ iſta i eo ꝙ punit hoſtilitꝛ iſequẽtẽ: iſta ſola ꝑcutientẽ capiẽtẽ vel bãnientẽ: habet tñ plus iſta i eo ꝙ punit bãnientẽ qđ illa nõ facit. k ¶ Mãdauerit.

nota caſuz q̄ punitꝛ ſolũ mandatũ: et eſt maleficiũ perfectũ. ꝯcor. de homi. ꝓ humani. ad fi. li. vj. ⁊ vt ibi nota. penitentia ⁊ reuocatio hoc caſu non ꝓdeſt. ſed qꝛ hoc durũ videtꝛ: quẽ ex ſolo mãdato maleficio non ſecuto: tot penis iuolui: ⁊ qꝛ regulariter ꝟba cũ effectu recipiuntꝛ. de cle. nõ reſiden. relatũ cuz concor. ideo põt exponi. vel hec. ſ. ꝑcuſſiones captiones vel banna iã facta. facit e. ti. tu. felicis in ꝑn. de ſen. exco. qcunqꝫ. lib. vj. l ¶ Rata. oportet ſ ꝙ hec facta fuerit ipius contemplatione: alias ratuz habere nõ poſſet: de re. iur. ratũ quis. li. vj. et. e. li. de ſen. excõ. cũ qs. ⁊ no. e. ti. felicis in ꝑn. li. vj. Jo. an. m ¶ Scientꝛ. q̄ ſ allegat hoc ꝓbat: qđ dic vt de re. iu. ꝑſumitur lib. vj. n ¶ Defenſauerit. qꝛ lrã iſta de his quattuor tractat. ſ. de ſocio cõſiliario: fauorẽ dante ⁊ defenſante de ſingulis videamꝰ. Circa ꝑmũ ſciẽdũ eſt ꝙ ſocij proprie dicuntꝛ ſm deriuatores: ꝓpter periculi vel operis ſocietatẽ: ⁊ dicitꝛ ſocius a ſequor ſeqris: vñ dicũt ꝙ ſocius ꝓprie in ꝑiculo: collega in officio: comes in itinere: conſors in ꝑmio: ſodalis in menſa vel in ſede. Sed nos iuriſte dicimꝰ ſociũ in crimine. xxij. q. iiij. ſi ad peccatũ. xxvj. q. ij. illud in fi. In eccl'ia. de offi. deleg. cum R. de ſen. excõ. ex tenore. In ordine: de confeſſis. c. j. in fi. In via. de vo. c. ij. In cõiugio. xxvij. q. ij. cum ſocietas. In lucro: de ſpon. c. ij. de ſepul. c. j. De ſocio criminis de quo ad ꝓpoſitũ: ⁊ quẽ qñqꝫ vocamꝰ conſortem. de her. cũ ſm. li. vj. Dicit canon quẽ malis tripliciter ſociari cõmittendo: fauendo: nõ corripiẽdo. xxiij. q. iiij. ita plane. ⁊ ideo non caret ſcrupulo ſocietatis occulte ⁊c̄. lxxxvj. di. facientes. ij. q. vij. negligere. de homi. ſicut. §. ij. hic tñ puto ſtricte ſociũ ſumi ꝓ agẽte q̄ aliqd cooperatur ad actũ percuſſionis captiõis vel banni: ⁊ licet in delinquẽdo ſint qñqꝫ plures ſocij q̄rũ nullus eſt ꝑncipalior ⁊ tales includuntꝛ ſub agentibus de qbꝰ ꝑmiſit: qñqꝫ tñ vnꝰ eſt ꝑncipalis alter cooperãs ⁊ ſic ſumitꝛ h' ſociꝰ: qđ patz. qꝛ de faciẽte ꝑmiſerat: ⁊ eſt ſil'is diſtinctio circa vnionẽ. no. ne ſe. va. c. j. Circa ſcđm de ꝯſiliario ñ inſiſto. ſꝫ vide qđ no. de re. iur. nullus ex cõſilio. lib. vj. ff. de ꝟbo. ſig. ſepe in fi. ff. mã. l. ij. in fi. iſti. de ob. q̄ ex. delic. §. ope. Circa tertiũ de fautore vel fauẽte ſciẽdũ ẽ ꝙ eſt ſimplex fauor q̄ nil adijcit ad peccãdũ: de quo. e. ti. felicis. §. illud. li. vj. ⁊ de tali non videtꝛ hic intelligẽdum: ꝓ id qđ dicit in his vt ſtatim dicã. Item ſciẽdũ ꝙ canõ dicit illũ impietati fauere q̄ obuiare põt ⁊ nõ obuiat. xxiij. q. iij. q̄ põt. lxxxiij. di. error. de ſen. excom. quã te. ſꝫ de h' dic vt ibi: ⁊ qꝛ lrã hic dicit in his. ſ. ꝑcuſſione captione vel banno: patz ꝙ fauẽs huic delinquẽti

Differũt ſociꝰ: collega: comes: conſors ⁊ ſodalis

Cõſiliarius

Fautor